

ξεως ἐπαρηγόρει, διὰ νὰ πράττη μόνον τὸ καλόν, διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ μόνον τοὺς εὐγενεῖς πόθους τῆς ψυχῆς του, ψυχῆς μεγάλης, ἡρωϊκῆς, ὅπως ἀποκαλῆ τὴν μετρίοφρονα ψυχὴν ὁ Γαλάτης μυθιστοριογράφος. Διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἢ γνωστὴ θορυβώδης διατύπωσις καὶ ὁ ἀκαιρος ὀχλικὸς θόρυβος ὁ γενόμενος μόνον ἐπὶ τῷ σκοπῷ ψευδοῦς ἐπαίνου καὶ ὡς εὐεργεσίαν καινικὴν χαρακτηρίζων ἢ διατυμπανίζων καὶ τὴν ἐλαχίστην ὠφελεῖν τοῦ πρώτου φιλανθρώπου, δὲν διελάλησαν τὰς πολυειδεῖς καὶ γενναίας χορηγίας τοῦ Ἀντωνίου Κανέλλη, τὴν Ἑλληνικωτάτην καρδίαν τοῦ ὑποίου τόσον διάπυρον ἐφλεγε τὸ πῦρ τῆς εὐποίας καὶ ὁ Ἑθνικὸς ἐνθουσιασμός.

Τοιοῦτον ὁμογενῆ, φιλεύσπλαγχον καὶ μεγαλόφρονα, φαίνει μὲ τ' ἀρμόζοντα ἄνθη τῆς ὑστεροφημίας ἢ «*Ποικίλη Στοά*», τῆς ὑστεροφημίας, τὴν ὁποίαν ζῶν ἀπέκρουσεν, ἧς ὅμως εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἀξιοῦται ὁ Ἀντώνιος Κανέλλης, οὗ τὴν εὐεργετικὴν πορείαν συνεχίζει ἤδη ὁ μόνος υἱὸς του καὶ πλήρης χρηστοτάτων ἐλπίδων νέος κ. Θεόδωρος Α. Κανέλλης, κληρονόμος ὅλου τοῦ πλοῦτου τῶν αἰσθημάτων τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος καὶ εὐγενείας καὶ εὐλαβῆς τηρητῆς τῶν τελευταίων ἐπιθυμιῶν κατ' ἐξοχὴν ἀνεκτιμῆτου καὶ πολυτίμου πατρός.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα καὶ ἀμείβουσα τὰς ἀρετὰς τοῦ Α. Κανέλλη, ἐτίμησεν αὐτὸν ἐν καιρῷ διὰ τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος, ἀλλ' εἰς τὸν τάφον ὅπου κατῆλθε πρὸ ἐνὸς σχεδὸν ἔτους ὁ φιάνθρωπος ὁμογενῆς, ἄνευ παρασῆμων, κοιμᾶται ἐν ἱερᾷ γαλήνῃ μὲ ἐλαφρότατον τὸ στῆθος, ὡς παιδίον, τὸ ὁποῖον δὲν ἤσθάνθη τὴν ζωὴν πρὶν ἀποθάνει, ὡς δίκαιος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ χῶμα τοῦ τάφου δὲν εἶναι παρὰ ἐλαφρὰ σινδὼνη μετᾶξῃς.

Ψ Ε Υ Τ Η Σ

Ἔλα, ἴματα μου καὶ φῶς μου,
 Ἔνα σου φιλάκι δόσμου,
 Ἔως πότε θὰ νηστεύω
 Καὶ τοὺς ἄλλους θὰ ζηλεύω ;
 —Φύγε, ψεύτη ! . . . Χθὲς ἀκόμα
 Δὲν μ' ἐφίλησες ἔς τὸ στόμα,
 Εἰς τὰ ἴματα καὶ ἔς τὰ φρύδια ;
 Πάντα θάχοιμε τὰ ἴδια ; . . . —
 Καὶ τὸ ψεῦμα κ' ἢ ἀλήθεια
 Εἶνε ἔς τὰ φιλιὰ συνήθεια.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΒΙΑΣ

